

Gyimesi László

*Táviratok
Na'Conxipānból*

Na'Conxipánt *Gulácsy Lajos* fedezte fel. Nem ő alapította, dehogy, mindig is létezett. A költők, festők, bohémek világa ez, a kezdetek óta, Yorick, Bolond Istók, Petruska szülőföldje, halhatatlan hazája.

A magyar költészet rendhagyó óriásai sűrűn látogatják, a huszadik század egyik legnagyobb mestere, *Weöres Sándor* gyakran volt vendége, nem csak az idő tájt, mikor éppen úti jegyzeteket írt róla. De itt osztotta szét *József Attila* medáliáit, itt születtek *Kormos István* legtitokzatosabb versei, de betévedt girbegurba utcáiba, cirkuszos arisztokrata-polgárai közé *Nagy László*, *Kiss Anna*, *Kányádi Sándor* és ki mindenki még...

GYIMESI LÁSZLÓ

Táviratok Na'Conxipánból

A könyv Weöres Sándor századik születésnapjára
jelent meg.

Új versek 33.

A könyvsorozatot szerkeszti:

BALÁZS TIBOR

BALOGH F. ANDRÁS

ISZLAI ZOLTÁN

Könyvborító:

L. KOSSÁR TÍMEA

Köszönetet mondunk a
Hevesi Gyula Alapítványnak a támogatásért.

A szerző portréját ANTAL ISTVÁN készítette

GYIMESI LÁSZLÓ

Táviratok Szé'Conspiráncból

LITTERA NOVA KIADÓ

Alapítva: 1993

Budapest, 2013

O.

*Mit akarsz tudni? Fogalmam sincsen.
Elmondhatom, hogy ezt-azt megfigyeltem.
De az öt érzék ahhoz itt kevés,
Hogy értsem, miként szolgál az egész.*

I.

*Ne ágyúszóban fürdő romokat
A zászlós harangok szivájában!
Csak kertek, parkok, derengő utcák
Gyöngyvirágait. Hadd csengettyűzzenek!*

2.

*Álmodtam szelíd ősziről, rőzsetűz
Illatáról a sárguló berekben,
Présház mélyén tisztuló újborokról.
Két dobbanás közt kék venyigefény.*

3.

*Aztán a gondolat – még az is.
Ragyás, mint az ördög segge.
Kénes foszlány a poklok szelében,
Kartácsos zöld éj vak zivatarában.*

4.

*Benned a sas-hiány, nálam a turul-többség.
Cseréljünk bátran, akkor se lesz könnyebb.
Megállapodtunk. És lett ez, ami így lett.
Ki talált magához pontosan illő szörnyet?*

5.

*Rám záródik a véges végtelen,
Mindent szabad, csak szabadnak lenni nem.
Múló hegek, frissen szerzett sebek.
Azt mondod róluk, hogy díszítenek?*

6.

*Hová csorog a Hold ezüstje?
Mondd ki hamar, vagy inkább mégse.
Ne hallják meg, bármi hosszú füllel,
Döng az öntöde, az eltitkolt műhely.*

7.

*Az utolsó mese a Holdra utazott.
A végső dalnak a Mars az otthona.
Ha ez az új rend, hát maradjanak ott.
A fényük járjon haza, vagy ne haza.*

8.

*Kikapcsoltam a telefont.
A gépem nem fogad.
Vackoljon csönd szobámba.
Szabad vagyok, szabad.*

9.

*Sej, a mi lobogónkat
Nem lengeti semmi.
Ki akarna, fogy az idő,
Alá seregelni?*

10.

*Kutyát kértem karácsonyra.
Nyalogatóst, igazit.
Mit kezdjek a kanárrival?
Kitéptem a tollait.*

11.

*Samu mindig tartalék volt,
De tagja a csapatnak.
Nyakán ott az aranyérem,
Csak szemei halottak.*

12.

*Kukoricát pattogtatsz?
Nekem hány marokkal adsz?
Kezdődik a haddelhadd,
Ha a húgom hattal kap.*

13.

*Borsika-fű, bazsalikom,
Rozmaring és tárkony,
Kakas rotyog a fazékban,
Hajnalhasadtától.*

14.

*Leküzdendő rögeszmezavar,
Csótánytánc a trendi ékszeren.
Dofátlan simli, nem proli-tempó,
Az operabálon békacomb legyen.*

15.

*Mert megnevettet, vegyed e verset,
Nincs köze szerepedhez,
Egyszerűen meglett, televényen termett,
Ne tettesd, hogy meglep.*

16.

*Naponta új isméket ösmersz meg, barátom.
Oly tanokat, amelyek létezéséről sem tudok.
S mindezt a világért teszed, akarja, nem akarja,
A világ, mint hétnapos befektetés, neked kamatozik.*

17.

*Három tányér dödölle,
Nem versebe illő étek.
Lakjanak jól gyöngyharmattal
A szelíd szegények.*

18.

*Amit művelnék, gyűlölt ráadás,
Szégyenfoltnak jó, mi másra vártam?
Az érdek a harcmezőn születetnek,
Főtt tojás mélyén, vagy a sárga házban*

19.

*Rozsdás szög a remegő tojásban,
Ébren vagyok és még nincs hideg,
Lezártam a gázt, a villanyt,
És azt gondolom, megértelek.*

20.

*Miért volnék barátod, kába népfí?
Mindketten itt születünk, s még ki...
Egy nyelven szólunk, így igaz,
Én ember lennék, tudod-e, mi az?*

21.

*Együtt vagyunk, no, itt a romházában.
A liszt kevés, de jut, ha jól beosztjuk.
A szép szavakhoz bor is illenék.
Recseg az ég, ha már magára hagytuk.*

22.

*Letépett télvégi gombok,
Megégett kék kabát –
Figyeld a villámrésen át:
Az ősi hang hallgatja magát.*

23.

*Aki élt, halt, mind-mind erre jár.
Szivárvány-köntöst ölthetek,
Kölyök nyár költözik belém,
Kés hegyén pörgő fürgeteg.*

24.

*Weöres Sándor köcsög kecsketejjel
Kodályhoz készül: ezt neked vettem!
Butéliám is megtöltettem,
Kortyoljunk kedvvel mind a ketten.*

25.

*Ez a festő bohóc-önarcképe.
Miért kennéd át fakó fehérre?
Átüt a vér a szenvtelen álcán,
Szalmahaj lángol a kép fonákján.*

26.

*A polgármester hangyát idomít.
Mutatja: bukfenc! Csináld ugyanígy!
Tapsol körben a felkent testület,
Bucskázna már mind. Ujjong a tömeg.*

27.

*Kormos rendelte az esti zenét,
Gulácsy népe hordja szerteszét,
Weöresnek szól az összes távirat,
Csigaházba hordják a vak madarak.*

28.

*Dylan Thomas rumot hozott, sokat,
Úszni tanítja a galambokat.
Lángtoll-bozótban kék bogár, halott,
Hátára szegez három csillagot.*

29.

*Kővé préselt lángból villám születik.
Nem tart ki az óbor jövő szüretig.
Csigert vedelnénk, tán még az maradt...
Vadkacsa-álmokban döng a Duna-part.*

30.

*Eliot úr kereste az Istent.
Papot, templomot hatot is lelt.
Már nem keres, a sziklák zengenek,
S görög betűk közt angol fegyverek.*

31.

*Katonaság nem dúl e földön,
Nem kell bíró, rendőr, se börtön.
A bűn holdsugár, illatos kenet.
Ez a föld nincs is: lázálmom lehet.*

32.

*Ragyog a Föld a Hold egén,
Szemed helyén a csillagok.
Uram, kevés az irgalom,
Ha asztalunk üres tenyér.*

33.

*Sima vászon délelőtt,
Sugár hasal az utcán.
Láncot lóbál az egyszüilött,
Zsebében véres krajcár.*

34.

Kerek tó, nádas, hosszú stég,
Hullik a kővé vált zene.
Gyűrík forralják a vizet,
Gácsérhad színes fürgetege.

35.

Zsindelyt szántottak a kísértetek.
Kérdeztem tőlük: uruk még beteg?
Bamba vigyorral huhognak vissza:
Az is kimúlt, akiben bízna.

36.

Az angyaloknak? Hideg vacsora.
Hat úrhajóval vittük fel oda.
Lazac, kaviár, svédgomba helyett
Zsíros kenyér. És hagyma, rengeteg.

37.

Söprűnyelemre kengyelt keríték,
Tegnap adódott egy ócska nyereg.
Szállhatnék is már, sorsom dobrokol,
Virágzó kénnel köszönt a pokol.

38.

*Mióta tudom, ó kő a király,
Jöhet új vendég, ennyi még kijár.
Fáraszt módjával, megró karcosan,
Nótát parancsol, részeg rendje van.*

39.

*Nekimennénk a világnak,
Hát persze, hogy hiába.
Alkudott fényben kihajnallik,
Én bátor leszek, te gyáva.*

40.

*Téged kereslek, engem talállak.
Életnek hiszlek, maradsz halálnak.
Szigorú szélbe szórtunk cserepet.
Fals xilofon szól. Elunt szerepek.*

41.

*Mit szórsz az üstbe? Denevérepét?
Sárkányvér forrong, a kő nem elég.
Szikrák zápora szavatolja azt,
Az őszt megéred. De hogy a tavaszt?*

42.

*Becézzzen éber éji szél,
Együtt az összes engedély,
Lehetsz ma boldog, és ha kél,
Fehér ruhádba tép a tél.*

43.

*A parton ültem, rossz szél dörögött,
Árnyék-didergés ólmos víz fölött.
Váltsd valóra végre az ígéreted,
Izzadt lázváros, ember-fergeteg!*

44.

*Magot pergettem bívó halaknak,
Ne félj, mormoltam, csak úgy magamnak,
Most kéne bátor dalra gyűjtani.
Jön-e helyettem végre valaki?*

45.

*Bordó kabátban kövér árnyékokon
Lépdelsz a sárban: ez az otthonom.
Nem cifra hajlék, pompás palota,
Lángok emléke, hűlt nyár hamuja.*

46.

*Mi még egymástól tanuljuk
A trendi szónoklatokat:
A föld teremtése nem tartott soká,
Elpusztítása hosszabb feladat.*

47.

*Sár van, víztócsák fényselege.
Fekete égbolt bucskázik bele.
Fekete égbolt, jégből függönyök,
Fel sem tűnik, ha mélybe merülök.*

48.

*Album, de kinyithatatlan.
Ami bent van, az létezik.
Ami körülötte nyüzszög,
Nincsenlős nincsek nincse.*

49.

*A gyászév letelt, az esküvőt kitűzték,
Az özvegy katáng-kék menyasszonyi ruháról
És hosszú nászútról álmodik.
Tisztul a horizont, a jövő két ölnyire.*

50.

*Naponta lesz kenyér, néha rá szalonna.
Házad gondja már a végrehajtó vállán.
Dúdolj vidáman, nem ér semmi ármány,
Pár nappal tovább maradhatsz szabad.*

51.

*A fazék mélyén valami,
Végül is ehető.
Eladó mindeniünk,
De késik a vevő.*

52.

*Ha hétfő van, ha kedd,
Dézsmát vet a fagy.
Rügyek, virágok bánják
Korai virtusukat.*

53.

*A fügefá férje, mint tudjuk, halott.
Hóvirág-csengő nyittat ablakot.
Szivárványvasút fütytyén a rigók
Sodródó árnya ígér új diót.*

54.

*Kéve, asztag és kazal,
Ez a legény mit akar?
Tarló, ugar, kopasz sík,
Nehogy kapjon valamit!*

55.

*Maradj személytelen,
Az árad úgy növekszik.
Üres szöveg-dobozod
Feltöltik majd a senkik.*

56.

*Drágán mért semmidért
Hiú tömeg tolong.
Rohad a raktár mélyén
A többi szent, bolond.*

57.

*Köd is volt (a versben ősz van),
Görnyedt eső a platánszőnyegen.
Két szó még: haldoklik anyád.
A sűrű cseppek múlttá érelik.*

58.

*A régi szóval: vénember vagyok.
Nincs jogom az újrendű világhoz.
A másik mindenség ölén, ahová megyek,
Rend lesz, mint egy kristály belsejében.*

59.

*Magasztaltassék fel a lepke,
Bár hernyóként nem tündökölt?
Neveztessek gyilkosnak bátran,
Ki bármely istenek nevében ölt?*

60.

*Megszápuult esztétikákon
Röhögni volna jó.
Lehetett volna szebb part.
Sírjunk? Nem jön új hajó.*

61.

*Cserébe valami mást kapsz.
Zöldebbet? Feketébbet?
Lesz, ki ránk gyújtja az erdőt.
Ti, legények, ne tegyétek.*

62.

Érik az őszi szüretre a szőlő,
Érik az őszi csatákra az ínség.
Aki ügyéért ölni bátor,
Különbözzék a katonáktól!

63.

Már meg mi a franc ez?
Ferencből megint Franz lesz?
Téridő görbüli, visszatér.
Vasmacskát fog a plüss egér?

64.

Nem jött át? Ne elemezz!
Nem rejtvény, csak lelet ez.
Körbejár kétszer, néz nagyot,
Ki elhagyhatott, elhagyott.

65.

A városban ma szép az este,
Mehetünk fényes hidakon,
A koldusokat kikerültük,
Hajókiürtökkel nem vitázunk.

66.

*A térfigyelő kamerát
Úgyszintén figyelik,
S a figyelőknek ebben is
Szent öröme telik.*

67.

*Libalány a legelőn
Elcsúszott egy névelőn.
Hibázzol, ha vádolsz,
Okkal-joggal gágog ott.*

68.

*Csáng-e ő, a csángó?
Nem tudom.
De cseng a csengő
Egy téli lovon.*

69.

*Cicerónénak szegődött hozzánk,
Hídeget-meleget hoz ránk
Ördögös angyalok fia,
Marquez, Gabriel Garcia.*

70.

*Az üvegtorony, amit építék,
Le is, fel is hetvenhét emelet.
Májusfa billeg mind a két csúcson,
Ámulnak lenn-fenn, hagyhatom, hagyom.*

71.

*A polgármester kiűzőkalapja
Szerepelt már egy régi dalba'.
No, ez egy másik, de ez is leég,
Ki bírja pénzzel, ró a feleség.*

72.

*Mire valók a léha nappalok?
A napfény-ízű szerelem halott.
De minden komoly éjszaka miénk,
Fényliünk egymásban, kétszemélyes ég.*

73.

*Vetkőzz le, hív a dupla ágy,
Az éjjel nem várhat tovább.
Friss a hajnal, beköszön gyorsan,
Vetkőzz és ágyba, hányszor mondjam.*

74.

*Ne viccelj a halállal.
Babot kínál nagy tállal.
Hoz még toroskáposztát,
Készítsd a tisztaszobát.*

75.

*A többség vendégként érkezett,
A száműzöttek velük reménykedtek,
Mire rájöttek, nincsen visszaút,
Valamennyien honfoglalók lettek.*

76.

*Az első város tábor volt csupán.
A második olyan lett, mint otthon.
Ami most épül, úszik és lebeg.
Szabad a sártól, portól.*

77.

*Mennék hozzátok, nem megyek.
Ide csak érkeznek emberek.
Aki elmegy, nem oda tér vissza.
Hová jutunk hát? Az hitünk titka.*

78.

*A földön három kék szirom.
Az égen kék nap, három.
A remélt csillag nincs sehol.
A holdon ezüst járom.*

79.

*Te is eljutsz ide, atyámfia.
Most irigykedj még: miénk a csoda.
Bár tiszták itt, valóban, a színek.
Légből van minden. Akkor meg minek?*

80.

*Kihűl az utolsó zongora.
Kottádon nyüves szél tapos.
Jeges a tavasz tompora.
Szent Mihály lova fapados.*

81.

*A szerző szerzőt játszik,
Ugyanazt, mint a másik.
Egy dimenziót rád nyit,
Csodálkozol, mi vár itt?*

82.

*Átláttok-e a puccos csillogáson?
Tengerbe bukik minden csillag.
Csilingelnek a cafka szővirágok,
Némák, némák a csalogányok.*

83.

*Talán találok én is egyet,
Talán olyat, ki éberebb.
Veresre fest a hó, kiáltok,
Fedezzenek a tengerek.*

84.

*Gödröt ások, eltemetlek,
Nincs neved, hát elnevezlek,
Keresztelő korsóm szenved,
A vésett kő megszenteltet.*

85.

*A hóra tapsifül tapad, tavasz van.
A fű kevélyen ébred, és a köd
Bevonja rongy vitorlavásznait.
Március mindent helyreigazít.*

86.

*Csak nem a Medve lakik itt,
Madár se járta erdőn?
Madár se látta csendeket
Terelget őszi lejtőn?*

87.

*Talán a Medve lakik itt,
Őrzi az örök csöndet.
Lehullt dallamok lomja közt
Bölcs szolgaként söpörget.*

88.

*Dörmögne őszi éneket,
A dalainknál szebbet,
Bizony a Medve lakik itt,
S dúdol a keveseknek.*

89.

*Megtestesülhet végre-valahára
A lóság eszméje a lóban.
Felhők ménese robog, hiába.
Dobzse, dobzse! Jól van, valóban.*

90.

*Böllér idő. Csikorgós a hajnal.
Kések, bárdok egész gyékényszattyorral.
Lábasok, barbár kolompok kongnak.
Kisiüsti, kotyogj, boríts be, vérszag.*

91.

*Valami készül, feldereng
A metszett kristály éjben.
A rettegés vak füstködében
A gyilkos gyermeket féltem.*

92.

*Tükörjég fedi a fehér folyót,
A csend karcol rá kriksszkrakszokat.
Írásjegyek, egy elfeledett nyelvé,
Megfejtethetlen. Megfagyott szavak.*

93.

*A tél rövid, a tavasz sokkal hosszabb,
A nyár hatalmas és az ős szelíd...
Itt ez a rend, nem úgy, mint nálad.
A te hangod mégis emberibb.*

94.

*Kigördülnek a hóból a narancsok,
Keletről fúj a szél, ha te mondod.
Gömbölyű fényben fürdik a csoda,
Szikrát vet a bölcsék acél-bocskora.*

95.

*A ládafiát titkok bélelik.
Maga a láda alig érdekes.
Rongy függöny födi zárt szobában,
Kulcsa nincsen, más eszközt keress!*

96.

*Nem üzennek az elefántok,
Legyenek bár szelídek vagy vadak.
Írnának ők, de ormányuk alatt
Ronggyá foszlik minden távirat.*

97.

*A bohócokat kiküldték a térre.
Sarat dagaszt mind, harsog a zene,
Dobért eseng az összes kisgyerek,
Fogytán a csatakiürtök bedőlt hitele.*

98.

*A régi mesét miért írtad át?
Érvénytelen lett, mint az új világ.
A legkisebb királyfit a sárkány megeszi,
S te tormát, mustárt szolgálatsz mellé neki?*

99.

*A nincsből szép karéj jutott.
A vanból? Egy darabka.
Ádáz dühvel rombolnád a várost,
Pótegér nyomán vaksi gépmacska.*

100.

*Kapcsolgatód, nem indul.
Nocsak, már füstöl is.
Élethű modell – véli valaki.
Nyűtt szerszámok közt matatsz.*

101.

*A posta nem bír ennyi távirattal.
Bocsáss meg érte, így válogattam.
Ami neked szól, olvasd örömmel.
A többiekét? Gyorsan feledd el.*

Jegyzetek

Pontos helyzetképre törekedett a *Visszatérés Na'Conxipánba* c. kötet (Littera Nova, 1998.), ezek a táviratok az akkor feltérképezett világból érkeztek. Feladók ismeretlenek, többségüket régi **betelepülőnek** sejtjük, de akad közöttük gyermek is. Na'Conxipánban sajátos írásmódot használnak, mi ezt az átírást választottuk, de nincs kifogásunk az ipszilonos változatok (Na'Conxypán vagy Na'Conxypan) ellen sem.

9. Jankovich Ferencnél még **fényes szelek** fújták.
18. Allen Ginsberg: **együtt vagyunk a sárga házban.**

19. Ez a távirat **Pilinszky Jánosnak** íródhatott.
27. Az említett **három óriás**: Na'Conxipán díszpolgárai.
28. **Dylan Thomas** sűrítési technikája, képalkotó tehetsége igen elismert a helyi értelmiségiek körében. A sznobok is szeretik. A többiek isznak a rumból.
30. **T. S. Eliot**: Kórusok a „Sziklából”, Négy kvartett, stb.
32. *NASA*-fotó igazolja.
53. **A fügefának is halott a férje...** Benjámin László: Kis magyar antológia (Magvető, 1966) 10. o.
63. Na'Conxipán repülőtérét egy kétnyelvű **hírhedett zenésztől** nevezték el, ahogy azt egy kis közép-európai országban látták.

68. A **csáng** szó eredeti értelme: ide-oda kering.
69. **Gabriel Garcia Marquez** Na'Conxipán tiszteletbeli örökös elnöke.
71. Lásd a **Visszatérés Na'Conxipánba** 54. versét.
79. **Mintázd meg levegőből!** – mondta a Mester.
90. A falusi-kisvárosi böllérek, hentesek **nagy gyékényszatyorba rakták szerszámaikat**, amikor házhoz mentek.
94. Szép Gulácsy-kép: **Na'Conxypánban hull a hó**. Sokak szerint (szerintem nem) hamisítvány. Legutóbb 600 millió forintért cserélt gazdát.
96. Na'Conxipánban igen kedvelik az elefántokat (erről a fent hivatkozott műben több dokumentum árulkodik), de táviratozni még nem tanították meg őket. Hiba.

GYIMESI LÁSZLÓ
KORÁBBAN MEGJELENT KÖNYVEI

IDEGENVEZETÉS (versek) Neapolis 1993.

A LÁTHATATLAN KERT
(versek) Littera Nova 1995.

AQUINCUMI ŐSZ (versek) Littera Nova 1998.

VISSZATÉRÉS NA'CONXIPÁNBA
(versciklus) Littera Nova 1998.

VARGA RUDOLF – A PIMASZ
P/R/OLIHISZTOR
(kismonográfia) Bíbor 2000.

VÁNDOROK NEM RAKNAK VÁRAT
(válogatott versek) Littera Nova 2000.

KÉRDEZD MEG BULENDÁT! – SÖRKEKSZ
A VAKEGÉRBŐL (tárcák) KKDSZ 2002.

FALFIRKÁK A KÖZFÜRDŐBŐL
(versek) **Z**-könyvek 2004.

MÉG EGY KÖRT, BULENDA! – SÖRKEKSZ
A VAKEGÉRBŐL II.
(tárcák) KKDSZ 2004.

BEKÜLDJEM ÉRTETEK A MEDVÉT?
(regény) Littera Nova 2004.

A VARÁZSLÓ VENDÉGEI
(mese-füzér) Alterra 2006.

ÓBUDA ITT, BELÜL
(válogatott versek) Littera Nova 2006.

AZ ELDÖNTÖTT IDŐ
(versek) Littera Nova 2007.

A PÓTTARTALÉKOS POKOLJÁRÁSA
(esszé) Orpheusz 2008.

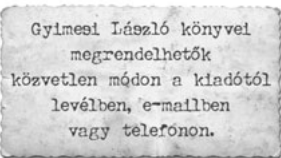
BENÉZ A SZÖRNY IS
(versek) Littera Nova 2008.

AKKOR MOST REPÜLTEM, VAGY NEM
REPÜLTEM? (regény) Littera Nova 2008.

AZ ELEGÁNS BOZÓTHARCOS
(esszé) Herendi 2010.

AZ EMBER, AKI LEJÖTT A HEGYRŐL
(regény) Littera Nova 2012.

EZ EGY MÁSIK FOLYÓ
(versek) Littera Nova 2013.

© Gyimesi László, 2013

Littera Nova kiadványszám: 267

LITTERA NOVA KIADÓ

ALAPÍTÁS ÉVE: 1993

1132 Budapest, Victor Hugo u. 11–15.

(Az Alfa irodaházban)

TELEFON: (06-30) 212-0996, FAX: (06-1) 239-2330

E-MAIL: drbalazstibor@gmail.com

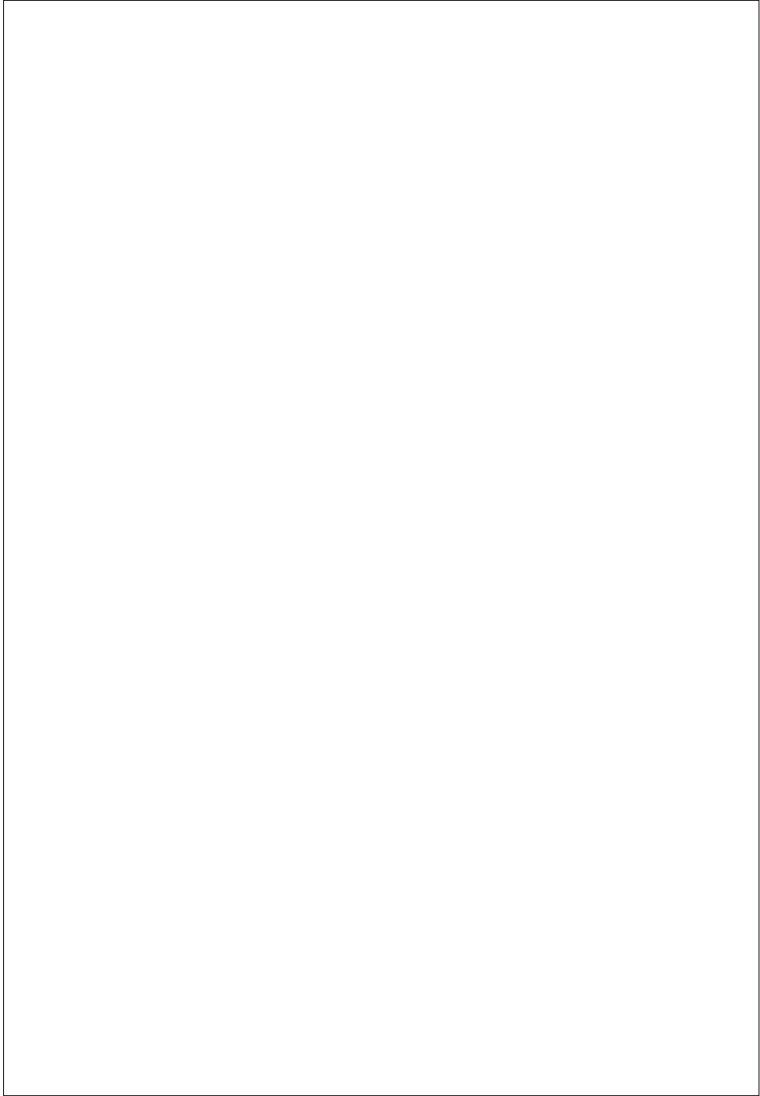
FELELŐS KIADÓ: Dr. Balázs Tibor igazgató

FELELŐS SZERKESZTŐ: Csontos Márta

Nyomdai kivitelezés: Vareg Produkció (www.vareg.hu)

ISSN 1586 121X

ISBN 978 963 9643 87 1

Valakik kétségbeesetten próbálnak odaátról megtalálni bennünket. Jönnek a táviratok szakadatlan, próbáljunk végre felelni rájuk!

Legjobb, ha Weöres Sándornak címezzük a válaszokat, ő átadja, jól tudja, melyik kinek jár. Ha Na'Conxipán királyság lenne, biztos, hogy ő viselné a koronát. Szerencsére nem az, így félállásban szenátorként, félállásban postamesterként mindenkor áll szíves rendelkezésünkre.

Isten éltesse *odabaza* a századik születésnapján!

LITTERA NOVA KIADÓ
www.litteranova.hu

1490 Ft

ISBN 978-963-9643-87-1

9 789639 643871

